

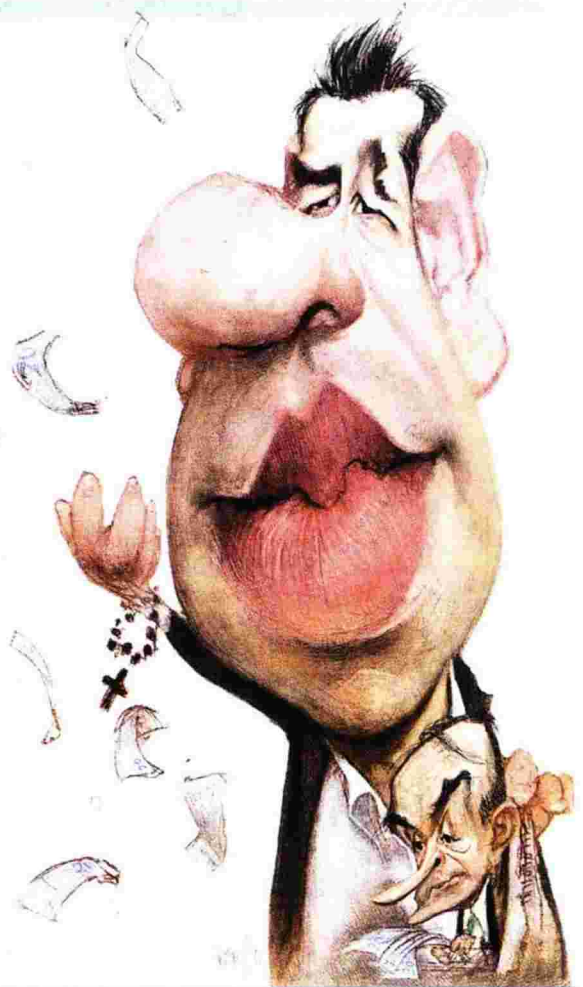
Κανονικά, ο ελληνικός λαός θα έπρεπε να τραγουδά Σώτο Παναγόπουλο το περασμένο Σαββατόβραδο: «Ένας φίλος ήρθε απόψε απ' τα παλιά, φορτωμένος με κιλιάδες αναμνήσεις...». Ο φίλος αυτός ήταν ο Αντώνης Σαμαράς του 2011, ο Γιώργος Παπανδρέου του 2009, ο Κώστας Καραμανλής του 2003 και πάει λέγοντας. Ο Αλέξης Τσίπρας του 2014 άρchiσε να τάξει σαν Έλληνας πρωθυπουργός εν αναμονή. Δεν άλλαξε καν φρασσεολογία. Αν ψάξουμε τα κείμενα των ομιλιών όλων των αρχηγών αξιωματικής αντιπολίτευσης στη ΔΕΘ, θα βρούμε ένα παλιό σκεπτικό: θα μοιράσουμε λεφτά, αυτά τα λεφτά με έναν μαγικό κείνσιανό τρόπο θα γεννήσουν άλλα λεφτά και θα ζήσουμε εμείς καλά και οι κομισάριοι του κόμματος καλύτερα.

Από μια άποψη, βέβαια, πρέπει να θεωρήσουμε την εξημέρωση του ΣΥΡΙΖΑ νίκη της δημοκρατίας. Δεν πάει πο-

σία». Ο κ. Τσίπρας κάνει ό,τι και οι προηγούμενοι αρχηγοί που έγιναν πρωθυπουργοί: τάξει, τάξει, τάξει...

Αυτό, βεβαίως, δεν είναι καλό για την οικονομία, αλλά, πάλι, ποιος πολιτικός αρχηγός της αντιπολίτευσης νοιάστηκε γι' αυτήν; Σίγουρα όχι ο κ. Σαμαράς, ο οποίος το 2011 υποσχέθηκε, διά των Ζαππείων, τόσα κι άλλα περισσότερα. Ο δε πανικός των κυβερνητικών στελεχών έχει να κάνει με το γεγονός ότι ο ΣΥΡΙΖΑ αρχίζει να τους μοιάζει. Δεν μπορούν, πλέον, να πολεμούν την τακτική του, διότι θα είναι σαν να ανυπολιτεύονται τον εαυτό τους. Τι να πουν, δηλαδή, στο «επιχείρημα» της ανάταξης της οικονομίας διά των σοκ ζήτησης; Τα ίδια λέγανε και συνεχίζουν να λένε και οι κυβερνητικοί: Θα πέσουν λεφτά στην αγορά, ο κόσμος θα ξαναβγεί στις ταβέρνες και... να τη ν ανάκαμψη...

Αν θέλουμε να δούμε το ποτήρι μισογεμάτο, θα πρέπει να

Ο «φίλος του λαού»

Ο ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ ΕΓΙΝΕ ΕΝΑΣ ΚΛΑΣΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗΣ

λύς καιρός που η κυρίαρχη άποψη σε αυτό το κόμμα ήταν η «εξ εφόδου κατάληψη της εξουσίας», κάτι που εμφανίστηκε πολύ έντονα τη δύσκολη διετία 2010-2011. Τώρα, ευτυχώς για τη δημοκρατία, κυρίαρχη άποψη είναι «η εκταξίματος έφοδος στην εξου-

πύμε ότι η ομιλία του κ. Τσίπρα έδειξε ότι η «αστική δημοκρατία» είναι ανθεκτική. Ημερεύει ακόμα και τον ΣΥΡΙΖΑ. Αν θέλουμε να το δούμε μισοάδειο, θα πρέπει να πούμε ότι το «πελαταιακό σύστημα» είναι ανθεκτικό. Ενέταξε σε αυτό και τον ΣΥΡΙΖΑ.